

Nie doszło do jakiegokolwiek naruszenia przepisów traktatu WE lub prawa wtórnego ani do jakiegokolwiek zakłócenia konkurencji na wspólnym rynku.

Odwołując się do zasady równego traktowania, skarżąca twierdzi, że skoro omawiany projekt inwestycyjny posiada wszystkie cechy, które występowały w projekcie Vila Galé będącym przedmiotem decyzji Komisji z dnia 15 października 2003 r., decyzja Komisji w sprawie pomocy państwa C 4/2006 powinna być taka sama, jak wspomniana decyzja.

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2007 r. — Dow Agrosciences BV i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-470/07)

(2008/C 64/67)

Język postępowania: angielski

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2007 r. — Salej i Technologie Buczek przeciwko Komisji

(Sprawa T-465/07)

(2008/C 64/66)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Emilian Salej, syndyk masy upadłości Technologie Buczek S.A. (Sosnowiec, Polska) i Technologie Buczek S.A. (Sosnowiec, Polska) (Przedstawiciel: D. Szlachetko-Reiter, radca prawny)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 i art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 3 decyzji Komisji z dnia 23.10.2007 r. w sprawie pomocy Państwa nr C 23/2006 (ex NN 35/2006) udzielonej przez Polskę na rzecz producenta stali Grupy Technologie Buczek;
- stwierdzenie nieważności art. 4 i art. 5, decyzji Komisji z dnia 23.10.2007 r. w sprawie pomocy Państwa nr C 23/2006 (ex NN 35/2006) udzielonej przez Polskę na rzecz producenta stali Grupy Technologie Buczek, w części w jakiej Komisja dotyczą one uzyskania zwrotu pomocy wymienionej w art. 1 decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie żądań skargi, skarżąca podnosi zarzuty identyczne z tymi, jakie podniesione zostały przez skarżącą w sprawie T-440/07, Huta Buczek przeciwko Komisji ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, C 22, str. 50.

Strony

Strona skarżąca: Dow Agrosciences BV (Rotterdam, Niderlandy), Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Zjednoczone Królestwo), Dow AgroSciences SAS (Mougins, Francja), Dow AgroSciences Export SAS (Mougins, Francja), Dow AgroSciences Italia Srl (Mediolan, Włochy), Dow AgroSciences Iberica SA (Madryd, Hiszpania), Dow AgroSciences Vertriebsgesellschaft mbH (Neusiedl am See, Austria), Dow AgroSciences LLC (Indianapolis, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci K. Van Maldegem, C. Mereu)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2007/619/WE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2007/619/WE z dnia 20 września 2007 r. dotycząca niewłączenia 1,3-dichloropropenu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽¹⁾ oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję.

W opinii strony skarżącej zaskarżona decyzja jest sprzeczna z prawem z następujących powodów:

- a) narusza istotne wymogi proceduralne, ponieważ jest oparta na sprawozdaniu Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności, („EFSA”), które zdaniem strony skarżącej jest sprzeczne z art. 8 ust. 7 rozporządzenia Komisji nr 451/2000 ⁽²⁾. Strona pozwana naruszyła art. 8 ust. 8 ww. rozporządzenia, a zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem procedury legislacyjnej wobec czego pozostaje ona w sprzeczności z art. 5 WE, 7 WE oraz art. 5 decyzji 1999/468 ⁽³⁾;

- b) zawiera ona oczywiste błędy w ocenie, ponieważ rozstrzyga o odmowie wpisu 1,3-dichloropropenu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG, mimo że nie ustalono, że substancja ta stanowi niemożliwe do zaakceptowania niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi i środowiska naturalnego, oraz że niespełna wymogów art. 5 ust. 1 i art. 5 ust. 2 dyrektywy 91/414 w zakresie włączenia substancji do załącznika I;
- c) narusza podstawowe zasady prawa wspólnotowego, a w szczególności i) zasadę pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, ii) zasadę proporcjonalności, iii) zasadę równego traktowania, iv) zasadę dobrej administracji, v) prawa strony skarżącej do obrony i prawa do bycia wysłuchanym.
- d) narusza ona traktat WE i przepisy wykonawcze, w szczególności i) art. 13 dyrektywy 91/414 oraz ii) art. 95 WE oraz art. 4 i 5 ww. dyrektywy.

Strona skarżąca podnosi również na podstawie art. 241 WE zarzut niezgodności z prawem art. 20 rozporządzenia Komisji nr 1490/2002⁽⁴⁾, który jak twierdzi, w istotny sposób wpłynął na jej uzasadnione oczekiwania poprzez zmianę rozporządzenia nr 451/2000, stanowiąc o obowiązkowym uczestnictwie EFSA w ocenie danej substancji.

- (1) Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. 1991 L 230, str. 1).
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 451/2000 z dnia 28 lutego 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady realizacji drugiego i trzeciego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG (Dz.U. 2000 L 55, str. 25).
- (3) Decyzja Rady z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 184, str. 23).
- (4) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1490/2002 z dnia 14 sierpnia 2002 r. ustanawiające dalsze szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 451/2000 Tekst mający znaczenie dla EOG (Dz.U. L 224, str. 23).

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 10 października 2007 r. w sprawie
F-107/06 Berrisford przeciwko Komisji, wniesione w dniu
21 grudnia 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich**

(Sprawa T-473/07 P)

(2008/C 64/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: D. Martin i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Michael Berrisford (Bruksela, Belgia)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 10 października 2007 r. w sprawie F-107/06 w zakresie w jakim stwierdza on — w wyniku badania pierwszej części drugiego zarzutu opartego na braku jakiegokolwiek uwzględnienia w pierwszej instancji okoliczności, że skarżący dwa razy przedstawiony został do awansu („double reliquat”) — że organ powołujący naruszył prawo przy porównywaniu zasług w pierwszej instancji i w konsekwencji w tym konkretnym przypadku popełnił oczywisty błąd w ocenie;
- przesłanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej;
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu Komisja wnosi o uchylenie w części wyroku z dnia 10 października 2007 r. wydanego w sprawie F-107/06 Berrisford przeciwko Komisji, w którym Sąd do spraw Służby Publicznej (Sąd) stwierdził nieważność jej decyzji o niewypisaniu skarżącego na listę urzędników awansowanych w postępowaniu w sprawie awansu za 2005 r. i oddalił w pozostałej części żądania skarżącego.

Na poparcie swego odwołania Komisja podnosi przede wszystkim dwa zarzuty oparte na naruszeniu prawa, jakie jej zdaniem popełnił Sąd w zaskarżonym wyroku.

Po pierwsze Komisja podnosi, że Sąd naruszył jej zdaniem art. 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego, ponieważ stwierdził on obowiązek organu powołującego uwzględnienia, poprzez przyznanie dodatkowych punktów przy porównywaniu zasług skarżącego, okoliczności, że dwukrotnie był on przedstawiony przez swą dyrekcję generalną do awansu w postępowaniu zwanym „drugim filarem”.

Drugie naruszenie prawa, jakie Komisja zarzuca zaskarżonemu wyrokowi polega na naruszeniu art. 13 ust. 1 i ust. 3 lit. b) ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45, ponieważ Sąd nie przyznał, że sytuacja skarżącego w 2003 i 2004 r. została w dorozumiany sposób uwzględniona przy przyznawaniu punktów przez organ powołujący jako element zasług w długości pracy w jego grupie zaszeregowania.